

НОРВЕЖКИЯТ ФАМИЛИЦИД

• Истинското лице на една грозна хигра, която чрез закони превръща грижата за „деца в риск“ в бизнес
• НПО превземат гържавата или защо Норвегия е толкова корумпирана

Всичко започва с най-добри намерения. Държавата става посредник между детето и собственото му семейство. И като такъв държавата, представена от Барневернет, има право да реши къде за детето е най-добре - при собствените му родители, при приемно семейство или в институция. Въвежда се разтегливото понятие „дете в риск“, което дава универсално основание на държавата да се намесва в семейството от името на детето, без то да е станало обект на престъпление. И, както знаем, където има пари, всичко става бизнес. Ако някой още не е разбрал - става дума за много власт и много пари.

На 25 септември 2008 г., в Норвегия, Странд Лоббен ражда първото си дете. Поради финансови затруднения тя се съгласява да започне отглеждането му в „семеен център“, вид норвежко защитено жилище. Заради минимална загуба на тегло на детето ѝ, на 14 октомври медицинския персонал се обръща към Барневернет (норвежката Държавна агенция за закрила на детето). Три дни по-късно г-жа Лоббен решава да

арх. Христо Генчев

доц. д-р. Марин Генчев

напусне „семеиния център“. В същия ден, бебето е отнето от майката и след десет дни е класифицирано като „дете в риск“. Отчаяната майка започва борба за детето си, но губи и детето е дадено на приемно семейство.

Драмата на майката не спира дотук. На 18 юли 2011 г. Барневернет започва процедура за отнемане на родителските права на детето с цел неговото осиновяване. В основанието се казва следното: „в докладите от срещите между Странд Лоббен и нейния син става ясно, че тя все още не може да се фокусира върху най-добрия интерес на детето, но е силно повлияна от негативното си отношение към приемната майка и Барневернет.“ И така, вместо майката, Барневернет решава, че най-доброто за детето е то да бъде дадено за осиновяване. След като губи на всички инстанции, Странд Лоббен се обръща към ЕСПЧ в Страсбург, който на 10 септември 2019 г. постановява, че детето е неправомерно отнето от майката. С това действие Норвегия е нарушила чл. 8 от ЕКПЧ.

На стр. 2

КАКВО ДА СЕ ПРАВИ НА ПРЕДСТОЯЩИТЕ ИЗБОРИ?

mayamanolova.bg

РЕШЕНИЕ ИМА
МАЯ МАНОЛОВА

75

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

Уважаеми читатели,

Драги членове и симпатизанти на ПП „Нова Зора“,

Две са бюлетините, които са важни за всеки от нас и за всеки гражданин на България, който иска промяна: в – София – това е кандидатът за кмет Мая Манолова, за която трябва да се гласува с бюлетината № 75;

Другият важен избор е с листата на БСП - бюлетина № 56! Водач на листата за общински съветници в София е Калоян Паргов.

Гласувайте за промяната в София и страната!

Подкрепете новото начало на съзидателния живот в България!

КАЛОЯН ПАРГОВ

ВОДАЧ НА ЛИСТАТА ЗА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ

56

БСП

ИМАМЕ РЕШЕНИЕ ЗА СОФИЯ

bspsf.bg

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

Изборите за местни органи на властта винаги са били фундамент на стремежа да се осигури на обществото и държавата най-до-

брия подбор от кадри за обезпечаване на един съзидателен процес. Особено когато основната идея на властта е да служи на обществото. В обратният случай местните органи

на властта стават инструментариум, който генерира най-зловредните за общественото развитие процеси.

Много са факторите, които могат да влияят на крайния ре-

зултат от изборите. Предлаганият по-долу бегъл анализ, надяваме се, че би ви послужил като отправна точка за размисъл и преценка на обстоятелствата.

На стр. 5

НОРВЕЖКИЯТ ФАМИЛИЦИД

• Истинското лице на една грозна хидра, която чрез закони превръща грижата за „деца в риск“ в бизнес
• НПО превземат държавата или защо Норвегия е толкова корумпирана

От стр. 1

Въпреки това Норвегия отказва да върне незаконно отнетото дете на майка му. Тези случаи, за съжаление, не са единични. В ЕСПЧ са заведени десетки дела срещу очевидно полудялата система за защита на децата в Норвегия.

Как се стига до гомук?

Всичко започва с най-добри намерения през 1992 г., когато е основана Барневернет.

Корените на днешните проблеми могат да бъдат обобщени така:

1. Въвежда се „гетемцентричен“ подход в законодателството за защита на детето. Това е концепцията, че интересите на детето трябва да бъдат разглеждани отделно от интересите на семейството/родителите. Тази концепция води до неимоверно овластяване на държавния апарат. До този момент държавата само следи за извършени престъпления срещу деца, наказва виновниците и се грижи за жертвите. От приемането на това законодателството държавата става посредник между детето и собственото му семейство. И като такъв държавата, представена от Барневернет, има право да реши къде за детето е най-добре - при собствените му родители, при приемно семейство или в институция.

2. Въвежда се разтегливото понятие „дете в риск“, което дава универсално основание на държавата да се намесва в семейството от името на детето, без то да е станало обект на престъпление.

3. Насочват се големи финансови потоци в областта на закрила на децата и социалната система се отваря за частни доставчици на услуги. И, както знаем, където има пари, всичко става бизнес.

Ако някой още не е разбрал - става дума за много пари и много пари.

Какво се случва в България?

От близо две десетилетия чужди дипломати, лобисти и НПО-та, тласкат България по пътя на Норвегия. Неусетно за обществото са променени закони, създавани са структури и е предоставяна все повече власт на НПО-та. Този процес се е развивал в страни от общественото

внимание, докато в началото на 2019 г. огромната част от българското общество застана срещу Стратегията за детето 2019-2030 г. и последните законови промени.

Основните насоки на промененото през последните десет години законодателство са:

1. Разширяване на понятието „дете в риск“, което е различно от „жертва на насилство или експлоатация“.

2. Разширяване на дефиницията на насилие над

близко десетилетия показва истинското си лице. Истинското лице на една грозна хидра, която официално и по законен път превръща грижата за „деца в риск“ в бизнес. Веднъж овластен, този чудовищен октопод би разполагал със средства да корумпира всяко Народно събрание и всеки политик!

Кой тогава би гръзнал да се изправи срещу него?

И така, пак в 12 без 5 - както в битката ни срещу Истанбулската конвенция!

дете.

3. Възможността за подаване на анонимен сигнал за „дете в риск“.

Последната брънка от тази дългогодишна стратегия са поправките, които ще влязат в сила на 1.1.2020. С тях широко се отварят вратите за частни доставчици на социални услуги. Тук очевидно има бизнес компонент с потенциал да осигури стотици милиони приходи на родни и международни НПО-та.

Но има и още нещо.

В новия Закон за закрила на детето е заложено създаване на „мултидисциплинарен екип“, който взема решение как да бъде защитено дадено „дете в риск“. В този екип законът предвижда участие и на „представител на доставчик на социална услуга“ (разбирай НПО).

Това е очевиден конфликт на интереси. Представител на доставчик на социална услуга ще участва в комисия, която да реши дали едно дете има нужда от такава услуга или не!...

С този текст работата по приватизацията на грижата за деца, проточила се вече

бопитството му няма да секне. Само неподправената, чиста и публична полемика между родители и НПО/бюрократия може да задоволи създадената потребност от информация.

На 13 октомври Сдружение „РОД“, представящо ФБ група с над 200 хил. члена, отправи покана към парламентарно представените партии да започнат дискусии по темата, възлущаваща стотици хиляди родители. Остава да видим кой ще приеме подадената ръка и

ва за разделяне на майките от децата, се е наричал *Pit of despair*. Описанията на страданията на майките било толкова драматично, че му е забранено да прави повече такива експерименти. Резултатите, които обаче той и други учени са публикували, еднозначно показват, че разделянето на майка и дете (*maternal deprivation*) нанася непоправими психологически щети, както на майката, така и на детето. И въпреки това, въпреки потресавашите видеа, които се виждат в интернет, Норвегия продължава с тежките нарушения на ЕКПЧ като извежда деца от функциониращи семейства. Защо?

Корупцията в една държава има много лица. Тя започва от бакшиша на гишетото в общината, но завършва в пълното дерайлиране на държавната администрация, водещо до геноцид и други престъпления срещу човечеството. В Норвегия не се дават двадесетолетки на катаджии. Там нещата са на друго ниво. Това, което се наблюдава в Норвегия, е фамилицид. Това е форма на корупция, водеща до целенасочено унищожаване на семейството в името на една утопия. Извършители са излязлата извън контрол държавна машина и побеснелите за печалба доставчици на социални услуги (в България им казваме НПО). И всичко е законно. Законно, но болно. И аморално. И нечовешко.

Крайно време е ние да отхвърлим социалните експерименти на разядени от корупция страни като Норвегия. Рано или късно викингите ще трябва да се изправят пред истината - с много пари създадохме едно чудовище, което ги унищожава. България може и трябва да им осигури необходимата помощ да достигнат до този апокалипсис.

кой ще реши да я игнорира.

Едно обаче е сигурно - всеки, който иска проблеми като психозата в ромските махали да не се повтарят, трябва да съдейства за започването на задълбочен диалог в националните медии и в политическото пространство.

И така, защо Норвегия е толкова корумпирана?

През 50-те, 60-те и 70-те години на миналия век са правени редица проучвания на ефекта от насилствено разделяне на майки и деца маймуни. Най-прочути са изследванията на Хари Харлоу от Станфордския университет. Инструментът, който използва

не ни разбирайте погрешно. България има нужда от най-добрата законова защита за своите деца. Наказанията за посегателство и търговия с деца трябва да са най-тежките възможни в рамките на НК. Пострадалите трябва да получат адекватни грижи. За съжаление, настоящето ни законодателство няма да постигне това.

А политиките и медиите, които са вътре в купа с НПО-тата ще ги познаем по липсата на желание за публичен дебат. Вече месеци наред стотици хиляди български родители го търсят.

Няма да мине. Не и в България.

15 окт 2019 г.

Доклад изнесен от агв. Владимир Шейтанов на международната конференция „Социалното отнемане на деца - скритата война срещу семейството“, проведена в София на 29.09 г.

Владимир ШЕЙТАНОВ

Темата за международно-правна регулация на правата на децата е многогранна и по същество - философски дълбока. Тя възниква като съпътстваща на големата тема за съдбата на децата в съвременния свят. Децата на САЩ, Русия, Норвегия, Сирия, Сърбия, Албания, Афганистан, Ирак, Ливан и милиони други, продължават да са жертва на най-тежки престъпления - агресия, експлоатация и злоупотреба, тероризъм, дори военни престъпления и престъпления срещу мира и човечеството.

Тази тема е иманентно свързана с негативните тенденции в развитието на съвременното международно право (МП). През последните 30-40 години МП все по-осезаемо напуска територията на съгласието и сътрудничеството между държавите и се пре-

върща в оръжие за геостратегическо противопоставяне. Тази опасна тенденция получи специално внимание в речта на българския президент Румен Радев на 74 сесия на ОС/ООН. Потърпевшо е цялото човечество. Днес ние сме изправени пред опустошителното въздействие на тези процеси върху семейните отношения и в частност - върху съдбата на нашите деца.

Международно-правната база за защита правата на детето, начело с КОНВЕНЦИЯТА ЗА ПРАВАТА НА ДЕТЕТО от 1989 г. и трите факултативни протокола, се оказва неэффективен инструментариум. Той доказва, че е неспособен да гарантира правото на живот на децата в щата Джорджия и Беслан, Норвегия, Сирия и Ливан. Правният инструментариум очевидно е неефективен. Приемането на нови и нови правни актове, които с лекота, без търсене на международна отговорност, се на-

ТРЕТИ ФАКУЛТАТИВЕН ПРОТОКОЛ КЪМ КОНВЕНЦИЯТА НА ООН ЗА ЗАЩИТА ПРАВАТА НА ДЕТЕТО

рушават в световен мачаб, превръща кодификационния процес в самоцел.

Такъв е примерът и с Третия факултативен протокол към КИД относно процедурата по комуникиране, приет от ОС/ООН на 19.12.2011 г. и влязъл в сила на 08.02.2012 г. България е страна-член по КИД и първите два протокола (Факултативен протокол към Конвенцията за правата

на детето относно търговията с деца, детската проституция и детската порнография, Факултативен протокол към конвенцията за правата на детето относно участието на деца във въоръжен конфликт). Правителството има намерение да внесе в НС предложение за ратифициране и на Третия протокол.

Считам че ратификацията на Третия протокол към КИД

е ненужна и рискова стъпка. Защо?

1. За 7 години, Третият Факултативен Протокол е подписан само от 51 държави от общо 195 държави-членки на ООН или от всички държави-членки. От тези 51 страни, 45 са ратифицирали този протокол. Категорично, мнозинството от страните в света не са подписали и ратифицирали Протокола.

2. Нито са подписали и нито са ратифицирали Третия факултативен протокол такива водещи в икономическо и социално отношение страни като САЩ, Великобритания, Швеция, Норвегия, Холандия, Русия, Китай, Индия, Канада, Австралия ЮАР, Гърция, Чили, Иран, Саудитска Арабия, Естония, Латвия, Унгария, Чехия.

3. Подписали, но не са ратифицирали страни като Румъния, Сърбия, Полша, Литва, Австрия.

На стр. 4

БЪЛГАРСКИ ХЕЛЗИНСКИ КОМИТЕТ - КАМУФЛАЖЪТ НА ЮДИТЕ

Румен Воденичаров

След европейското съвещание в Хелзинки през 1975 г. много българи бяха обсебени от темата за „правата на човека“. Хората заживяха с големи надежди за свобода на словото и свободно пътуване зад граница. Това беше голям пробив в системата, но чак сега се разбира, че една от причините за този пробив е било мъчаливото съгласие на ръководителите на СССР да приемат измамата за полети на НАСА до Луната.

Само 15 години след Хелзинкското съвещание, договореностите между Изтока и Запада бяха забравени. Утвърдените държавни граници започнаха да се променят: първо в Германия, след това в Чехословакия и Югославия. Не закъсняха и кървавите конфликти. Европейските държави станаха 29. Процесът „Хелзинки-75“ беше умъртвен, но комитети,

по-точно неправителствени организации (НПО), носещи това име, останаха.

Първата американска НПО, която се заинтересува от дейността на нашето дружество - Независимо дружество за защита правата на човека (НДЗ-ПЧ), беше „Хелзински наблюдател (Helsinki watch-New York)“ с председател г-жа Джери Лейбър. По аналогия с тази правозащитна НПО, чийто гост бях през март 1990 г., на 15 ноември 1990 г., в Софийския градски съд регистрирахме Сдружение „Хелзински наблюдател-България“. Очаквахме да станем член на Международната организация „Хелзинки уоч“ със седалище Виена. Естествено, разчитахме на финансиране, защото в нея членуваха „филантропит“ Джордж Сорос, писателят Артур Милър, както и много други знаменитости.

Не трябваше да мине много време за да проумеем, че концепцията за „правата на човека“ представлява заблуда,

ефективно оръжие за дискредитиране на политически противници и дори за промяна на политически режими без пряка военна намеса. Веднага, след като нашето сдружение непредпазливо заяви, че правата на човека могат да принадлежат само на отделна личност и в демократична България няма как да се говори за „права на малцинствата“ (езикови, етнически, религиозни и сексуални), „Хелзински наблюдател-България“ (тогава с председател Румен Воденичаров и секретар Георги Лунд) получи от Виена отказ за членство в международната правозащитна организация. Джордж Сорос, информиран от соросиди като Стефан Тафров, Деян Кюранов и Димитрина Петрова, Сорос беше силно възмутен, че нашето сдружение настоява (съгласно разпоредбите на новата демократична Конституция) правата на граждани те винаги да са обвързани със задължения, че сме против

етническите партии, против всякакви Рамкови конвенции за защита на националните малцинства, и че сме дори за временно въвеждане на изпълнението на смъртното наказание. В своята автобиографична книга „Сорос за Сорос“ (Soros on Soros) мегаспекулантът си спомня за грешното решение по отношение на Румен Воденичаров така: „В България бяхме привлекли за кауза на „00“ човек, който се оказва яростен ксенофоб и расист.“

По изпитана тоталитарна практика, след 2 години (1992 г.), Сдружението „Хелзински наблюдател-България“ беше дублирано с „по-правилното“, наречено „целесъобразно“, „Български Хелзински комитет“ (БХК) с председател Красимир Кънев. Според буквата на закона, тази организация не би трябвало да получи съдебна регистрация, защото в името си съдържа най-съществената съставка от наименованието на съществуващата вече орга-

низация - „Хелзински“, което създава предпоставка да заблуждава гражданите и обществото, че е истинският блицител на договореностите от 1975 г. в Хелзинки, но не и в България, където все още съдебната власт не е в пълно съгласие с разпоредбите на Конституцията.

Правилните СМИ веднага започнаха да популяризираат дейността на дублетната организация - БХК, главно с акцент върху правата на малцинствата. Рингът беше освободен единствено за Кънев, съпругата му Петрова и разрасналата се около яслата на Сорос правозащитна компания от юристи. Финансирането на БХК бе повече от обилно: от „00“, от 6 чужди фондации и евроинституции, плюс посолствата на САЩ и Холандия. Всяка година БХК се отчиташе с Доклад за състоянието на човешките права в България.

На стр. 4

Тези обстоятелства едва ли са случайни и имат своите сериозни основания. Само ще напомня някои от адресите на груби нарушения на Конвенцията за закрила на детето и на двата факултативни протокола, от водещи страни в света:

1. О-в Ютъя, Норвегия – 2011 г., Адерш Брайвик, убити 69 души, от които повечето деца.
 2. Нютан, Кънектикът, САЩ, 2012 г., убити 26 души, от които 20 деца.
 3. Беслан, Северна Осетия, 2004 г., убити 344 души, от които 186 деца.
 4. Дънбейн, Великобритания.
 5. Порт Артур, Австралия.
 6. Ел Пасо, САЩ.
 7. Шарлотсвил, САЩ, – 2017 г.
 8. Алепо, Сирия, – 2018 г.
 9. Шийтска джамия, 2009 г. в Централен Пакистан, убити 24 души, от които 4 деца.
- ПРИЧИНИТЕ ЗА НЕЕФЕКТИВНОСТТА НА МКЦД И ТРЕТИЯ ФАКУЛТАТИВЕН ПРОТОКОЛ:**
1. Много ограничен кръг държави, които са обхванати от този протокол. Извън него остава повече от 2/3 от населението в света. Извън приложното поле остават такива общопринатени нарушения на детските права като САЩ, Норвегия, Швеция, Холандия, Китай, Индия и др., което намалява значително полезността от този регулатор.
 2. Слабости на този международен договор, като международно-правен инструмент:
 - а. Международно-правен акт от неособено висок ранг разрушава фундаментални, устойчиви и общопринатени принципи на правото, като института на недееспособността на непълнолетните деца, въввежда международна правосубектност на непълнолетни деца, руши конституционна и международна регулация на семейните отношения като противоположава правата на родителите на правата на детето, и т.н.
 - б. Съдържа редица проблемни полета:
 1. чл.5 на 3-тия ФП – право на непълнолетно дете, група деца или техни представители, да изпращат сигнали за нарушение на техни права от страна на техните държави;
 2. чл.4 на 3-тия ФП – гаран-

ТРЕТИ ФАКУЛТАТИВЕН ПРОТОКОЛ...

Оказа се, че текстовете в докладите на БХК и Държавния департамент на САЩ, са доста сходни, почти идентични. Тоест, Красимир Кънев и компания, си присвоиха правото да бъдат източникът от последна инстанция, който да снабдява чуждестранни държавни институции с оценки за България. Нещо повече, Кънев, като член на Изпълнителния комитет на Хелзинкската федерация във Виена (1998-2007 г.) и член на борда на Европейския център за правата на ромите в Будапеща (2007-2010 г.), представлява успешно български жалбоподатели в Страсбург, шета из ЕС и клевети България за всичко, което е жизнено важно за нашата национална идентичност: положението в затворите, отказа за регистрация на ОМО „Млинден“, казуса с алтернативния синод, правната защита на мигранти и бежанци, свободата на хора с различна сексуална ориентация, Истанбулската конвенция и пр.

КАМУОЛАЖЪТ НА ЮДИТЕ

Нашето автентично, но останало камерно, сдружение „Хелзинкски наблюдател-България“, още преди 25 години отваряше очите на сънародниците ни („с клеветки“, както казваше Хайтов) за вредната дейност на юдите-правозащитници от БХК. „Когато България си има Красимир Кънев (т.е. БХК), врагове не ѝ трябва!“ - писахме през 1995 г. по повод на разпространеното платено изследване на положението в българските затвори.

Чашата на прословутото българско търпение преля с номиниране от БХК на убиеца Пол Фрийман (Австралия) за „Човек на годината“ за дейността му в „Българско затворническо сдружение за реabilitация“ (!). Протестите на различни български партии все пак отмениха номинацията. ВМРО-БНД и БНС заявиха на всеослушание „Българският Хелзинкски комитет е подривна терористична организация и инструмент за унищожаване на наци-

ята“. Под петиция за забрана на БХК, се подписаха 10 000 души.

С протекцията на властта и на чуждестранните му донори, на които и на ясла, БХК обаче продължава по изпитания алгоритъм:

- Семинари за съдии и адвокати (разбирай за заребяване на същите);
- Номинация за „Съдия на годината“ - напр. на съдия Калпакчиев;
- Раздава мнения по съдебни казуси, - когато престъплението е скандално, мнението се дава само от Кр. Кънев в „лично качество“;
- Решение на независимия съд, което не може да бъде обжалвано;
- Предсрочно освобождаване или изплащане обезщетение на осъдения за сметка на българската държава;
- Облагодетелстване на семейството на председателя на БХК Кр. Кънев;

Това е само едно от гражданските НПО, финансирани от Сорос срещу България. Ако не бъдат квалифицирани като „агенти на чуждо влияние“ и прогонени, както направиха Нетаняху в Израел, Орбан в Унгария и Путин в РФ, то в недалечно бъдеще България ще се сдобие с етнически партии, които открито ще заявяват искане за автономия. Циганският терор и убийства, неплащането на ток, вода и обществен транспорт, ще бъдат третираны като малцинствени права. Избиването на гражданите по пътищата от необразовани водачи без свидетелство за управление на МПС, ще продължи да бъде ежедневие.

Конфликтът с БХК в правовите норми на българската държава не е от вчера. Тези лъже-правозащитници бяха наречени дори и от двата враждуващи синода „юдите от БХК“. За своя голяма победа БХК смята разрешаването на двойното гражданство на нашите изселници в Турция в нарушение на сключените двустранни договори и с явна стратегическа подрина цел. Всичко, което днес може да бъде актуализирано след 30 години псевдодемокрация, е казано и написано до институциите на Република България от Сдружение „Хелзинкски наблюдател-България“. Реакция на нашите предложения за закони промени няма. ДПС остава балансир, а циганските барони усвояват лесни пари от Запад с помощта на нелегитимния „Български Хелзинкски комитет“. Трябва ли да гръмне бомба в софийското метро, за да се стресне българското общество?

БХК - Красимир Кънев

Извършва се историческо мардерство. Фарисите трябва да бъдат изгонени от храма!, призоваваше нашите законодатели проф. Николай Генчев преди 25 години по повод проникването на сектите. Юдите от БХК са още по-опасни от фарисите. Те паразитират върху правата на човека не за 30, а за 330 сребърника. И ако не се намери сила, която да спре разрушителната им дейност, без преувеличение може да се каже, че България изживява последните десетилетия, в които тя е държава на българите.

КАКУВО ДА СЕ ПРАВИ НА ПРЕДСТОЯЩИТЕ ИЗБОРИ?

Изборите за местни органи на властта винаги са били фундамент на стремежа да се осигури на обществото и държавата най-добрия подбор от кадри за обезпечаване на един създателен процес. Особено когато основната идея на властта е да служи на обществото. В обратният случай местните органи на властта стават инструментариум, който генерира най-зловредните за общественото развитие процеси.

Много са факторите, които могат да влияят на крайния резултат от изборите. Предлаганият по-долу бегъл анализ, надяваме се, че би ви послужил като отправна точка за размисъл и преценка на обстоятелствата.

В бр. 40 поместихме статията на нашия уважаван автор, дългогодишен председател на Централната контролна комисиия на партия „Нова Зора“, проф. Евгений Гиндев – „Как да си изберем кмет?“. Днес ще се опитаме, макар и схематично, да очертаем динамиката на процесите в международен план, ехо от които винаги е било важен аспект в българския национален живот.

Първата предпоставка, която трябва да посочим, е че външнополитическото положение в навечерието на предстоящите избори в България е много по-различно от досегашното.

Като велика сила с многопочини и многострани интереси, САЩ имат съвършено различно отношение по въпроса за един от най-щекотливите проблеми на днешния ден. Това е въпросът за мигрантите. В САЩ те са обявени за заплаха за националната сигурност. Президентът Тръмп, в своята политика, слага акцент върху приоритетите на националната държава и развитие на националната икономика, традиции и ценности.

В същото време се забелязва, че ЕС вече не е приоритетният приятел, както преди. Това се отнася особено за онези лидери на държави от Европа, които подкрепяха Обама и Хилари Клинтън срещу Тръмп и с това се намесиха в американските избори. Друго обстоятелство е, че Джордж Сорос вече не е любимец на президента на САЩ, както беше преди години, и съвсем определено Америка не толерира джейдърната идеология. Открито беше прокламиран нов курс на възраждане на националната държава, както и изтегляне на САЩ от ролята на световен жандарм! Сбъбиха в Сирия, само преди няколко дни, онагледиха красноречиво тази тенденция.

В ЕС, който навлиза вече в дълбока рецесия, Меркел се изживи и поиска прошка за досегашната си мигрантска политика! В ЕС като цяло, започна промяна в отношението към Украйна. И към Русия! Заложиха на Хилъри Клинтън, ръководителите на редица европейски държави открито не са долюбвани от президента Тръмп, а тенденциите по-малките национални държави да не се придържат към командите от Брюксел, се засилват в условията на Брекзит на Англия!

тети, които са в пряка връзка със съюзническата солидарност на държавата ни, подкрепяща европейските санкции към Русия. И всичко това, в контекста на историческите връзки на двата народа и създадения от историята цивилизационен съюз между Русия и България!

На този фон, макар и бегло маркирано, у нас никой не е потърсил и главно не е получил извинения на народ да ни за приетото 208 ПМС за бежанците и тяхното приемане в страната, където вече са подготвени бежански лагери с капацитет до 30 000 човека. В същото време няма

Вдъхновени - към победа!

шавашите фактори. Срещу опозицията се действа многоплатново. От една страна, в своята основна част тя бе лишена от средства, което осигурява огромно предимство на ГЕРБ в предизборната борба. От друга страна, успешно бе постигнато разделение в редовете на опозицията като бяха приласкани значителна част от бившите ръководни фактори. Заветната мечта на ГЕРБ, при успех на изборите, е широко коалиционно управление, срещу което се предпочежда особено привлекателната и съблазнителна възможност – онези, около 40 млрд лева

от евентуална загуба би отключила верижния процес на разкриване на милитардни злоупотреби в бюджета на Стоична община през всичките 12 години, откакто тя се управлява от партия ГЕРБ. Това би повлякло след себе си нови разобличения и нови сътресения за ГЕРБ, което буквално бе сринало остатъкния авторитет и привлекателността на тази партия.

Пред гражданите на София, а и пред цяла България, се очертава възможността, управлението на столицата да бъде изтръгнато от досегашната политическа хегемония във властта, на партията, която стана символ на грабежа, застоя, лъжата и несигурността в живота ни. Това обаче налага избирателите от столицата, както и опозиционните политически сили, да осъществят едно общо обединение на всички антикорупционни и действително патриотични сдружения от хора, от безпартийни, честни българи, около единствената реална възможност за избирането на нов кмет – г-жа Мая Манолова! Само изборът на Мая Манолова може да ни спаси от коупционния и претателски модел на властта на партия ГЕРБ, както и от правителството на Бойко Борисов! Затова под лозунга – „Всички за Мая, за да си върнем София на собянци!“ - трябва да се обединим и да спечелим изборите на 27 октомври, което ще открие пътя и към възможността да си върнем България!

КАНДИДАТИ ЗА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ ОТ ПП „НОВА ЗОРА“ В ЛИСТАТА НА КОАЛИЦИЯ „БСП ЗА БЪЛГАРИЯ“

МЕСТНИ ИЗБОРИ 2019

ИНЖ. ПАТРИЦИЯ БОРИСОВА МАРИНОВА
КАНДИДАТ ЗА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИК
ОБЩИНА ШУМЕН
БСП ЗА БЪЛГАРИЯ

Купуването и продаването на гласове е престъпление

115

ОТУКА ЗАПОЧВА ПРОМЯНАТА!

БСП

МЕСТНИ ИЗБОРИ 2019

ИЛИЯ ЛУЛЕОВ
КАНДИДАТ ЗА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИК
ОБЩИНА РАЗЛОГ
БСП ЗА БЪЛГАРИЯ

Купуването и продаването на гласове е престъпление

186

ЗА ПО-ДОБЪР ЖИВОТ В ОБЩИНА РАЗЛОГ

БСП

КОАЛИЦИЯ БСП ЗА БЪЛГАРИЯ

Злати Иванов Тодоров
Кандидат за Общински съветник
Община Долна Митрополия

Купуването и продаването на гласове е престъпление

56

103

№56 "БСП ЗА БЪЛГАРИЯ" **№116**

инж. Николай Атанасов
Кандидат за общински съветник на Община Стара Загора

Над всичко! Интересите на гражданите на Община Стара Загора!

БСП

ПОДКРЕПЕТЕ ДОСТОЙНИТЕ КАНДИДАТИ ЗА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ ОТ ПАРТИЯ „НОВА ЗОРА“!

№56 **№119**

ГАЛИН ИВАНОВ
Кандидат за общински съветник

БСП

ДА НАПРАВИМ ПЛЕВЕН
ПОДХОДЯЩО МЯСТО ЗА ЖИВЕЕНЕ!

КОАЛИЦИЯ БСП ЗА БЪЛГАРИЯ

ИРЕНА БЕНИНСКА
КАНДИДАТ ЗА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИК
ОБЩИНА ИСКЪР

БСП

56

110

КОСТАДИН СТОИЧКОВ
ИНЖЕНЕР ПРЕПОДАВАТЕЛ В ТУ-СОФИЯ

БСП

131

ИМАМЕ РЕШЕНИЕ ЗА СОФИЯ

bspsf.bg

№56 "БСП ЗА БЪЛГАРИЯ" **№127**

инж. Петър Славов Митев
Кандидат за общински съветник на Община Казанлък

Над всичко! Интересите на гражданите на Община Казанлък!

БСП

ЗА ДА СЕ СЪХРАНИМ КАТО НАРОД

„Нова Зора“: Г-н Беломорски, Тракийският съюз винаги е играл важна роля в обществен живот на България. Сега виждаме Вашето име като кандидат за общински съветник. Защо се кандидатира в София, какви приоритети ще защитавате и какво очаквате да постигнете?

- Кандидирам се за общински съветник по линия на Съюза на Тракийските дружества в България, където съм член на Централното ръководство, а Политически клуб „Тракия“ е коалиционен партньор на БСП. Приоритетите на СТДБ ще бъдат и мои приоритети в дейността ми като общински съветник.

През своята 123-годишна история нашият съюз винаги е защитавал и отстоявал българското, работил е за запазване на българската идентичност, бит, култура и българското самосъзнание. Това е от изключително значение в съвременния свят, динамичен и пълен с предизвикателства, за да се съхраним като народ.

За изпълнение на своите приоритети, СТДБ активно работи със Столична община. Предоставили сме материали, свързани с историята на тракийското движение и с живота и дейността на създателя на нашия съюз Капитан Петко Войвода, с които да бъдат запознати учениците в сто-

личните общински училища. Предстои откриването на паметник на капитан Петко Войвода на Алея на бележитите българи в Борисовата градина по случай 175 години от рождението му. По наше предложение една от метростанциите от третия лъч на метрото, с решение на Столичен общински съвет, беше наречена „Тракия“ и в момента се работи по нейното проектно оформление.

Като общински съветник ще продължа с инициативи и мероприятия, които да допринесат за патриотичното възпитание на децата и младежите, което е посочено и в приоритетите на моите отговорности и ангажименти пред столичани.

Николай ХАЙТОВ

Продължение от брой 42

Две хиляди българи работят сега в района на Бенгази. Лошото е само, че хазната е спряла плащанията за извършената от тях огромна работа. Поопразнени са държавните каси от „Великата река“, празни са и касите на нашите „шерика“, та се спасяват със собствените си зеленчукови градини, свинарници и с храната, донесена чрез корабите от Варна. Всички се чудят дали да се дигат от Либия или да чакат да си вземат поне изработеното досега.

Какво е положението в Либийската джамахирия може да се съди от факта, че дори заплатите на военните от нова година досега не са плащани, а Върбан се разхожда в Белград на своя бял кон, с двете си камили и смайва чуждите журналисти със своите чудачества.

Разказаха ми така една трагична случка с българина Сотир, обесил се с помо-

ЛИБИЯ ОТ ВРЕМЕТО НА ПОЛКОВНИК КАДАФИ

Неублукуван ръкопис

щта на кабел. Имал мания за преследване. Намерили му 6 динара в наличност. Първо се отчел в предприятие до стотинка, върнал си заеми, където имал да дава, избърснал се и тогава увиснал на гредата. Всичко ясно, само това, дето се бърснал - това ме смяя.

Около град Ел Маари, в областта на Бенгази, се ражда най-хубавото грозде. Бяха вече обрели лозята, но край пътя още се продаваше грозде в шайги - черно, сладко, лепкаво, страшно ми хареса. Грях хаир, купих си, не беше скъпо и хубаво се наядох за последен път тази година. Лозарската традиция в района на Бенгази е още от гръцките колонисти по тези места. Тук либийците имат договор с българите за градинарство. Направени били отлични градини, с голяма продуктивност, но след това Джамахирията прекъсна договора, уж сами да си гледат градините, и всичко запустяло. Този факт разкрива една от печалните истини в Либия, че там много хубави неща се правят, но малко оценяват.

Жителите на Либия сега са 4 милиона. Половината от ра-

ботоспособното население е на държавна софра. Ето това е скритият порок на тази млада, амбициозна страна. В Либия често ще чуете: „Великият конгрес“, „Великата революция“, „Великата конституция“, „Великата река“. Горедолу, всичко е велико, както и у нас, но най-велико и над всичко, е

Върбан.

Старогръцките развалини в Шахат. Шахат е навярно най-забележителното историческо място в Либия, наричано в миналото, а и сега Кирена (от сирена). Намира се на брега на Средиземното море, недалеч от Бенгази.

Но това не е бряг като нашия край Варна - горедолу на височината на морето, а се издига изведнъж в почти отвесна скала на около 500 метра височина. От тази карстова скала на едно място извира ла някога, извира и сега чиста, буйна, бистра вода. Около този драгоценен извор е възникнало първото селище на гръцките колонисти, нарече-

но Кирена, преименувано в Аполония, а след това - Шахат. По-нататък колонията се развива в първокласен гръцки, а после и римски град, от който има сега само доста добре запазени на места руини. Сградите са наместени по скалите - над тях и под тях.

БСП ЗА БЪЛГАРИЯ
Бюлетина за общински съветници **56**

ИМАМЕ РЕШЕНИЕ ЗА СОФИЯ

ГЛАСУВАЙТЕ ПРЕФЕРЕНЦИАЛНО с бюлетината за общински съветници за КРАСНОДАР ИВАНОВ БЕЛОМОРСКИ

КАНДИДАТ ЗА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИК В ЛИСТАТА НА БСП ЗА БЪЛГАРИЯ ОТ ПОЛИТИЧЕСКИ КЛУБ „ТРАКИЯ“

116

Специалист с широка експертна - компютърни системи, външна търговия, дипломация. Работил е като гърцки представител на България в Брюксел. Владее писмено и говоримо руски, румънски, френски и английски езици. Семейен с две деца. От 1998 г. работи в общинската офера в София, а от 2004 г. до момента - в Столична община. Специалист по изборите на обществения ред и сигурността. Бил е експерт, назначен на отпадък директор. Заместник-президент на Централното ръководство на Съюза на тракийските дружества в България (СТДБ). Създател и организатор на 140 тракийски дружества в цялата страна и над 100 танцови и фолклорни състави. СТДБ наразва интересите на около 1,5 милиона българи, които са наследници на прародителите им - земи тракийски беванци.

Край града се виждат хиляди дупки, просечени в скалистия бряг, колкото да легнат в тях един или най-много двама души. Входовете са такива, че трябва да лазиш, за да проникнеш вътре, други поотворени, но прозорци няма. Това са жилищата на робите каменоделци, които са строили или достроявали града през вековете.

Постройките как да ги опсичвам? На някои са останали само основите, но всичко е правено от дялан камък, спояван както само гръците от тази епоха умеят. От града се вижда морето като на длан и главно - пристанището, до което се отива по стръмна, около 5-километрова пътека. Стара, отминала слава те лъха отвсякъде, а гледката - гледката е фантазия!

След Киренайка продължаваме за Дерна, също крайморски, приятен град. Префучаваме през него за „кампа“ на българите, който е на 30 километра в южна посока. Пристигаме привечер, малко трудно проникнахме, покачахме доста, докато се откажат домакините да ни отворят. За разлика от всякъде другаде, те не бяха особено гостоприемни, така и не разбрах защо. Накрая, все пак, отвориха, пихме чай от шипки и се успокоихме. В моята спалня имаше портрет на Кадафи с размерите на балкона врата. Самият той броди през житни полета, възседнал своя аждрехан, гологлав и с червено наметало.

На стр. 8

Вечеряхме този път в оранжерията, стопанисвана от болярчина-магьосник на зарзаватите - Георги Аргиров Панчев, родом от село Болярци, Асеновградско. Ядохме краставици, пъпеши, грозде и какво ли не. Страшен е тоя Георги, ако всички гурбетчи в Либия бяха като него, и „Великата река“ щеше да е завършена досега.

На 29 октомври се отправихме от Дерна за Бенгази - 300 километра. По пътя шофьорът ми разказа за жената на Кадафи, която имала собствена фирма-консорциум за внос на машини, нарича се „Зелената планина“. За машини и строителни материали, бои, латекси и т. н. При огромното строителство, което се разгръща в Либия от местни и чужди строители, всичко минава през тази фирма, която е монополист и оттам за съпругата на Вожда, както и по-горе писах, текат твърде добри пари. Иначе самият той минава за „чист“, т. е. неопетнен в рувшети и грабежи, което може да е истина, ако е действително религиозен като халиф или фанатик като Сталин. Латекст, например, в Триполи е половин динар, а в Дерна, където е седалището на фирмата (на съпругата), върви по 2 динара кило.

Докато се движехме, направих сметка, че до 30 октомври ми се събра пътуване из Либия 5000 километра с кола и 2000 - със самолет. Ето къде: до античния град - 150; до Лептис 260 отиване и връщане; до Гадамес и обратно - 1400; до Севка - 400; до езерата в Сахара - 120; до скачните рисунки - 300; до Джуфра - 500; до Бенгази - 1200; до Дерна - 600.

Най-трудно се оказа вземането на билет за самолета от Бенгази до Триполи. От вечерта специални пратеници отидоха да свършат тази работа и, слава богу, донесоха един билет. След това обаче - 4 часа чакане на аерогарата, минаване през четири опашки, пет проверки и пр. Такова нещо не пожелавам даже на върлите ми душмани.

Всяка година най-хайдушкото българско предприятие „Медтексим“ дава 7 милиона долара печалба на държавата, но ги съдира от гръбчетата на сиромасите медицински работници, главно сестри. Имах среща с тях за кратко, събраха се да ми се оплакват, горките. Там видях блоковете, където са настанени част от сестрите и автомобилите на местните мюджори, които си имат сред тях любовници. Цяла нощ

ЛИБИЯ ОТ ВРЕМЕТО НА ПОЛКОВНИК КАДАФИ

киснат колите и по това се познава кой мюджор при коя дама е отседнал.

7 милиона долара е, обаче, и печалбата на една бригада от ТЕС. Бих заместил цялата медицинска армия с една бригада и така ще се спаси България от един позор...

На 30 октомври, понеделник, 1989 година, прелетях криво-ляво от Бенгази до Триполи и там отседнах в гостоприемницата на ТЕС, където ми бяха куфарите. Тук научих няколко гурбетчийски максими: „Вкъщи си стой - парите си брой“, „С българи не спори, с араби не дружи“, „Хич да не ти пука - временно си тука“. (Лозунги в стаята на един главен лекар).

Дотука спират моите бележки от Либия. Да кажа и за останалото, както си го спомням по памет.

След завръщането от Бенгази останах два дни в квартирата, в Триполи ходих на една среща в Посолството, през останалото време усилено редактирах ръкописа на „Дневник“ - книга втора, която бях дал в „Български писател“ преди месец и половина, но смятах отново да я „престържа“, преди да отиде под печат. Свърших редактирането, стегнах си багажа и в сряда, 1 ноември, се прибрах в София. На 2 ноември събрах багаж за Израел и на 3 ноември отлетях за Ерусалим.

Да не пропусна нещо любопитно! Още с пристигането ми в Триполи, когато разисквахме с Ишпеков програмата ми за следващите дни, той препоръча да видя туристическата в последно време сензация - разрушеният

турата при нашата легация в Триполи ми уреждаше срещи с работниците и колективите. Общо взето, нашите българи в Либия са като замаяни от денонощното, на места, трудово напрежение, така че не бяха много отворени за разговори, и то - на литературна тема. Задавах по-вече политически въпроси, за положението в България, за „турското преселение“ и пр. Навсякъде обаче срещите бяха сърдечни, най-вероятно поради носталгията на работещите в Либия българи.

а това дало повод на руснака, която е уцелила двореца, не попада направо в него, а на двора. Там се пръска и от нея излетяват десетки малки ракетки, които проникват през стените на сградата и вътре започват да я „претърсват“ за хора. Не повярвах отначало, че може да има такива работни, но след това, по следите, оставени по зидовете отвътре, стана ясно, че ракетите наистина са „търсили“ живите свои цели или да кой кажем - цел, т. е. ръководителя на либийската държава.

Недалеч от двореца се намира разузнавателното управление в Либия, в чието поделение били натъпкани доста големи количества експлозивни материали. Ако там е била паднала бомбата и са били засегнати експлозивите - целият Триполи е щял да бъде вдигнат във въздуха. Твърди се че находящата се в близост до резиденцията на Кадафи Френска легация била евакуирана в навечерието на бомбардировката,

се отнася до страната, макар и мимоходом профучал по нейните хубави пътища - това си е един концентрационен лагер, който имитира държава, и благодарение на петрола, имитира я успешно. Но мисля си - дали би оцеляла, ако не беше така? Да не я съдим прекалено строго!

Тук видях с очите си най-гигантското в света инвестиране на т.нар. петродолари. И все пак - и за човеколюбиви цели, а не за избиването на човека.

Край

ОПЕРАЦИЯ „ПУСТИНЯ ЗА МИР“

Петко ПЕТКОВ

„**Да** направиш пустиня и да я наречеш мир“ - този афоризъм няма да загуби смисъла си, ако думата „мир“ се замени с израза „зона за сигурност“. Защото в Северна Сирия, където нахлу турската армия уж, за да я прочисти от терористи, няма нито мир, нито сигурност. Но, благодарение на тази операция, наречена от Ердоган „Кладенец (извор) на мира“, заради многото извори в пограничната зона между Турция и Северна Сирия, наред със 130-те хиляди нови бежанци, към Европа може да тръгнат и избягалици от центровете за задържане над 700 терористи от „Ислямска държава“.

Тръмп сподели в Туитър, че за да въвлечат САЩ в конфликта с Турция, доскорошните съюзници на САЩ в борбата срещу терористичната джихадистка групировка „Ислямска държава“ - сирийските кюрдски формирования за защита на населението YPG/PKK, може умислено да са освободили нейните активности, които държаха в затворите в контролираните от тях територии. Преди това пък ги упрекна, че не са помогнали на САЩ при десанта в Нормандия през юни 1944 г. С такива „приятел“ кюрдите в Сирия нямат нужда от врагове. Но и в критикуващите правителството на Ердоган турски медии се появиха коментари, че целта на операцията в Северна Сирия е правилна, само дето съдружничък (САЩ, б.р.) бил грешно избран. Понеже Вашингтон, от 80-те години на миналия век, преследвал една цел - създаването в Средния Изток на държава Кюрдистан. И то, за да осигури един „кюрдски коридор“ за Израел. (Ерол Манисалъ, в „Джумжуриет“ 15.10.2019.).

Козато гържете в ръце този брой на „Нова Зора“, от началото на турското нахлуване към Източен Ефрат ще са минали две седмици. И, съответно ще е нараснал броят на „обезвредените“ от турските агресори „терористи“. По данни на турското Министерство на националната отбрана, към 14.10.2019, на шестия ден от началото на инвазията, са били „неутрализирани“ 550 „терористи“. На седмия ден, 15.10.2019, броят им нарасна на 595 души, а на осмия, 16.10.2019, вече бяха обявени за „обезвредени“ 637 „терористи“. На 17.10.2019 г., между Турция и САЩ бе подписано споразумение от 13 точки, предвиждащо прекра-

тяването на огъня за 120 часа, докато от 30-километровата зона за сигурност в Северна Сирия се оттеглят силите на кюрдските формирования за самозащита на населението YPG. Предвижда се въпросната зона да бъде под контрола на Турските въоръжени сили като всяка от двете страни заявява своята решимост да положи усилия за нейното налагане и да продължи борбата с „Ислямска държава“. Властите и „присъдружните“ им медии в Турция, които представяха операцията като „свещена война“, като непрекъснат победен марш, при който градове и села се „освобождават“ от „терористичната“ организация YPG/PKK, формираща гръбнака на

Сирийските демократични сили, обявиха за „победа“ и постигнатото споразумение със САЩ. „Турция получи желаното!“, такива гълкувания на резултата от преговорите в Анкара фигурират не само в турските, но и в американските медии и политически среди. Споразумението изобщо не засегна въпроса за въоръжените формирования на бандитите от бившите ислямистки групировки „Джанхат ал Нусра“, „Фетихас Шам“ и други, нарекли се Сирийска национална армия. Те бяха включени в „операцията“, за да се поддържа впечатлението, че войната е дело на самия сирийски народ. Обаче, в рязък дисонанс с победните фанфари на Анкара, Арслан Будут написа във вестник „Йеничъгъзетеси“, 16.10.2019 г.: „Головете, които Турция вкара на Сирия, не се зачитат!“. Тоест, кюрдите са се поставили под закрилата на Русия и войските на Дамаск, а Турция изведнъж се е оказала

сама срещу всички.

А, както е писал Мехмет Акиф, авторът на националния химн на Република Турция, „Ко-

гато за една работа, която е твоя, се нуждаеш от чужда помощ, забрави за победата. Ти самият тогава си за спасяване!“

Реакцията на т.нар. демократична общност срещу това крещящо нарушение на международното право посредством фактическата окупация на територии на една суверенна и призната от ООН държава като Сирия, е достойна за презрение. САЩ, които провокираха кризата в Средния Изток - от Афганистан, през Палестина, Ирак, Либия, Тунис и Египет, до Сирия, изтеглиха дори наблюдателите си от пътя на турската армия, запалвайки зелена светлина за агресията. Президентът Тръмп редуваше един след друг „туити“, в които ту заплашва-

южно от остров Кипър, където Анкара изпрати сондажния кораб „Фатих“. Но Ердоган, след разговорите си с Тръмп и Путин, няма вид на изплашен и готов на отстъпки. Писмото, в което Тръмп го призова да не бъде толкова твърд и глупак, Ердоган направо хвърли в кошчето за боклук. Дори първоначално отказа да приеме дошлите му на крака американски вице-президент и държавен секретар - Майк Пенс и Майк Помпео. После кандиса да разговаря с Майк Пенс, като срещата им продължи 1 час и 40 минути. Преговорите между турската и американската делегация пък продължиха три часа. От Белия дом дадоха да се разбере, че при това положение няма да нала-

вяват новите санкции на Анкара. Затова пък Тръмп обяви, че ще наложи нови мита на стоките, внасяни от ЕС. Очевидно и той, както Ердоган изпитва дълбоко презрение към ЕС. Само че Ердоган, се провиква:

„Ей, ЕС, ела на себе си!“

Ако се мъчите да наричате операцията ни окупация, работата ни е много лесна. Ще отворим вратите и ще ви пращам над 3,6 млн. бежанци“. Това беше казано от Ердоган в речта му на съвещание с областните председатели на управляващата Партия на справедливост и развитието (ПСР). Някои страни-членки на ЕС, като Германия, Франция и Холандия, сирийските полицаи ще ги разстреляват на място! Дразнеца е все пак тази неадекватност, с която премиерът призовава ЕС да се издължи на Анкара за задържането на бежанците, съгласно подписаното с Ахмет Давутоглу споразумение в лагерите в Турция има не повече от 250 хиляди бежанци, а останалите са пръснати из градовете в цялата страна, където се самоиздържаат.

На стр. 10

Изток, са същите, които най-много искат да станем там! Оставете да се бият Турция и Асад“. („Миллет“; 15.10.2019). Ден по-рано, цитиран от „Миллет“, държавният секретар по отбраната на САЩ Марк Еспър казва: „Не можем да започнем война в Средния Изток срещу Турция, която се сражаваше заедно с нас от Корея, до Афганистан и от дълго време е наш партньор в НАТО. За нас и дума не може да става за таква нещo“. Въпреки заканите на Тръмп да удвои митата за внасяната от Турция стомана и да блокира сделка за 100 млрд. долара, за Турция отпъгува американска делегация водена от вицепрезидента Майк Пенс. Някои американски предствители смятат дори, че Турция трябва да бъде защитена от НАТО по силата на чл. 5 на Вашингтонския договор. И нашият премиер Борисов повтори като папагал твърдението на Анкара, че 700 пъти била атакувана от кюрдите и Сирия. Кой, освен Анкара, може да води регистър на истинските атаки от сирийска територия, като гарантира, че те са дело на сирийските кюрди и режима в Дамаск? Никой! При такава слепо доверие в казаното от турска страна, ясно е защо

на Ердоган не му пука за позицията на ЕС.

Пукацията се по шевовете съюз трепери не за човешките права в Турция, а да не изпълни законата си „приятелят Тайпи“ и да намери към Европа милиони бежанци и нелегални мигранти. От това се бои и българският премиер Бойко Борисов, който на седмия ден от нахлуването на турския аскер в Сирия свика успешно Съвета по сигурността към МС. Преди това, в разрез с оптимистичните изявления на вице-премиера и министър на отбраната Красимир Каракачанов, Борисов призна, че не може да направи нищо, ако Ердоган хвърли срещу „Великата българска ограда“ хиляди жени и деца. Сякаш ако хвърли хиляди мъже, нашите военни и гранични полицаи ще ги разстреляват на място! Дразнеца е все пак тази неадекватност, с която премиерът призовава ЕС да се издължи на Анкара за задържането на бежанците, съгласно подписаното с Ахмет Давутоглу споразумение в лагерите в Турция има не повече от 250 хиляди бежанци, а останалите са пръснати из градовете в цялата страна, където се самоиздържаат.

На стр. 10

ЗАБРАВАТА Е БЕЗСИЛНА

ОТКРИТА Е ПАМЕТНА ПЛОЧА НА ОСНОВАТЕЛЯ НА БЪЛГАРСКИЯ ВОЕНЕН ФЛОТ - КАПИТАН-ЛЕЙТЕНАНТ АЛЕКСАНДЪР КОНКЕВИЧ

В град Русе, на 16.10.2019 г., по инициатива на клуб „Военни моряци“ към Софийския Съюз на офицерите и сержантите от запаса и резерва, в района на Флотската кула, бе открита паметна плоча на основателя и първи командир на Дунавската флотилия Александър Конкевич. Плочата бе монтирана на фасадата на Флотската кула в града, където преди 140 години е създадена Дунавската флотилия. Конкевич създава и първото техническо училище в България за подготовка на корабоводители, което е предшественик на Висшето военноморско училище „Никола Вапцаров“.

Капитан - лейтенант Александър Конкевич

Събитието бе организирано от Областната администрация в Русе и от общината. Домакин бе Изпълнителната агенция „Прочуване и поддържане на река Дунав“. „Александър Конкевич е първият офицер, поставил основите на българските военноморски сили. За нас това е изключително важно събитие – по този начин да отдадем почит към живота и делото на този офицер“ – каза заместник-командирът на Военноморските сили флотилен адмирал Георги Пенев. „Справяме се успешно с предизвикателствата на днешната среда на сигурност. Участваме активно в учения, тренировки, операции на НАТО и Европейския съюз, доколкото позволява въоръжението, с което разполагаме. Имаме визия за развитие и проекти за модернизация, които са в ход“ – добави още той.

„Русенци трябва да бъдат горди, защото в следосвобожденските и предходните години от тук са започнали много първи неща! Едно от тях е именно създаването на Дунавската флотилия, която поставя началото на българските военноморски сили, а заслугата затова е на капитан-лейтенант Конкевич, чиято паметна плоча откриваме днес!“ – добави Колев. Той се обърна и

към представителите на ВМС с призив да пазят традициите на българския флот и да бъдат храбри, защитници на родината. „Ние, гражданите, сме длъжни да пазим паметта на тези хора, които са живели преди нас, и кои-

Капитан втори ранг Никола Ников и капитан първи ранг Георги Методиев, председател на клуб „Военни моряци“, осъществител на идеята за поставянето на мемориалната плоча на капитан - лейтенант Александър Конкевич

Флотилен адмирал Георги Пенев поздравява почетната рота

ПРОЗОРЧЕТА

Андрей АНДРЕЕВ

*Под мразовити зимни нощи
или гергьовски дъжд през май,
на север някъде, все още,
се буди родният ми край.
Оттам до весели поети
писма изпраща есента,
там селото ми още свети
с две-три прозорчета в нощта.
И на което да почукам,
ще срещна радостни очи.
Звезда в стъклата ще блещука
и мъжка дума ще звучи.
Ще нищим цяла нощ съдбите
на там живелите преди,
и нашите съдби – каквито
за нас животът отреди.
Огнището ще гасне бавно,
сърцата ще се умълчат
и там живелите отдавна,
във утрото ще се стопят.
И изведнъж пред мен Балканът
ще се изправи мълчалив.
И аз пред него ще заста на
безпомощен, смутен, но жив –
жив от това, че в снеговете,
в дъжда, в цъфтежа, в зрелостта,
за мен на север още светят
две-три прозорчета в нощта.*

то са жертвали живота си, за да я има България такава каквато е сега! Нека пазим тяхната памет и да я предаваме на поколенията! На добър час на всички!“ – допълни той.

Слова бяха произнесени още от заместник-командирът на Военноморските сили флотилен адмирал Георги Пенев, аташето на Генералното консулство на Русия в Русе Владимир Токтаев, както и от капитан 1-ви ранг о.з. Георги Методиев.

Събитието беше уважено от множество представители на държавната и местна власт, като сред тях беше и директорът на дирекция „Управление при кризи“ в община Русе Спасимир Димитров.

Паметната плоча беше осветена от отец Стефан Стефанов от Русенската Света Митрополия. В ритуала участваха и представители на Национално дружество „Традиция“ – клон Русе, както и представителен отряд на „Дунавска флотилия“ към Професионалната гимназия по речно корабостроене и корабо-

плаване.

Дунавската флотилия е създадена в Русе през 1879 г. от руски офицери. Тя е първообразът на българските военноморски сили и тогава разполага с 4 параходчета, 7 парни катера и 5 гребни лодки, използвани в Руско-турската война и подарени от Русия. Заедно с тях новосъздаденият флот получава и полева ремонтна работилница за тяхната поддръжка.

Събитието организирано по инициатива на Клуб „Военни моряци“, бе една жива картина на блясъка и достолепието на българския военен ритуал, което прави особена чест на държавните органи взели решение, че с този мъжествен израз на войската чест и признателност, да отдадат заслужена почит на човека, сложил началото на славния Български морски флот – капитан-лейтенант Александър Конкевич.

Забравата е безсилна по отношение на всяко човешко дело вдъхновено от братската обич и войската отдаденост на дълга.

Венци на признателност от командването на ВМС